

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2009/125/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. oktobra 2009

o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2005/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo ⁽³⁾, je bila bistveno spremenjena. Ker so potrebne dodatne spremembe, ki so omejene izključno na razširitev področja uporabe navedene direktive, da se zajamejo vsi izdelki, povezani z energijo, bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno direktivo prenoviti.

(2) Neskladja v zakonodaji ali upravnih ukrepih držav članic, ki zadevajo okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo, lahko povzročijo ovire v trgovini in izkrivljajo konkurenco v Skupnosti ter s tem neposredno vplivajo na vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

⁽¹⁾ UL C 100, 30.4.2009, str. 120.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 24. septembra 2009.

⁽³⁾ UL L 191, 22.7.2005, str. 29.

Uskladitev nacionalnih zakonodaj je edini način za preprečevanje takšnih ovir v trgovini in neobjavljene konkurence. Razširitev področja uporabe na vse izdelke, povezane z energijo, zagotavlja usklajenost zahtev za okoljsko primerno zasnovano vseh pomembnih izdelkov, povezanih z energijo, na ravni Skupnosti.

(3) Izdelki, povezani z energijo, so veliki porabniki naravnih virov in energije v Skupnosti. Na okolje vplivajo tudi na številne druge načine. Pri večini skupin izdelkov, ki so na voljo na trgu Skupnosti, je mogoče zabeležiti zelo različne stopnje vplivov na okolje, čeprav se uporabljajo za podobne namene. V interesu trajnostnega razvoja bi bilo treba pri teh izdelkih, predvsem z ugotavljanjem poglobitnih virov negativnih okoljskih vplivov in izogibanjem prenašanja onesnaževanja, spodbujati stalne izboljšave skupnih okoljskih vplivov, kadar te izboljšave ne povzročajo pretiranih stroškov.

(4) Z boljšim oblikovanjem je mogoče številne z energijo povezane izdelke bistveno izboljšati, tako da se zmanjša njihov vpliv na okolje in poveča prihranek energije, kar vodi tudi v ekonomske prihranke za podjetja in končne uporabnike. Poleg izdelkov, ki uporabljajo, proizvajajo, prenašajo ali merijo energijo, bi lahko k bistvenim prihrankom energije pri uporabi prispevali tudi nekateri z energijo povezani izdelki, vključno z izdelki, ki se uporabljajo pri gradnji, kot so okna, izolacijski materiali in nekateri izdelki, ki se uporabljajo v povezavi z vodo, kot so ročne prhe in pipe.

(5) Okoljsko primerna zasnovana izdelkov je ključni dejavnik strategije Skupnosti o integrirani politiki izdelkov. Kot preventivni pristop, zasnovan za optimizacijo okoljske učinkovitosti izdelkov, ponuja resnične nove priložnosti proizvajalcem, potrošnikom in družbi kot celoti, ob tem pa ohranja njihove funkcionalne lastnosti.

- (6) Izboljšanje energetske učinkovitosti – ena od razpoložljivih možnosti je učinkovitejša končna raba električne energije – je znaten prispevek k doseganju ciljnih emisij toplogrednih plinov v Skupnosti. Povpraševanje po električni energiji je najhitreje rastoča kategorija rabe končne energije, ki bo v naslednjih 20 do 30 letih nadalje rasla, v kolikor se ne vzpostavi politika, ki bi nevtralizirala ta trend. Kakor je predlagala Komisija v Evropskem programu za podnebne spremembe (ECCP), je znatno zmanjšanje rabe energije mogoče. Podnebne spremembe so ena izmed prioritet Šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti iz Sklepa št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Varčevanje z energijo je stroškovno najučinkovitejši način za povečanje zanesljivosti oskrbe in zmanjšanje odvisnosti od uvoza. Zato bi morali pri povpraševanju sprejeti tehtne ukrepe in cilje.
- (7) Ukrepati bi bilo treba v fazi snovanja izdelkov, povezanih z energijo, saj se zdi, da se onesnaževanje, ki ga izdelek povzroča v svojem življenjskem ciklusu, določi v tej fazi, v kateri nastane tudi večina z izdelkom povezanih stroškov.
- (8) Da bi zagotovili prost pretok okoljsko ustreznih izdelkov in izboljšali njihov skupni okoljski vpliv, bi bilo treba vzpostaviti skladen okvir za uporabo zahtev Skupnosti o okoljsko primerni zasnovi izdelkov, povezanih z energijo. Takšne zahteve Skupnosti bi morale izpolnjevati načela poštene konkurence in mednarodne trgovine.
- (9) Zahteve za okoljsko primerno zasnovu bi morale biti postavljene ob upoštevanju ciljev in prioritet iz Šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti, vključno z ustreznimi cilji iz tematskih strategij tega programa.
- (10) Ta direktiva želi z znižanjem potencialnih okoljskih vplivov izdelkov, povezanih z energijo, doseči visoko raven varstva okolja, kar bo na koncu koristilo potrošnikom in drugim končnim uporabnikom. Trajnostni razvoj zahteva tudi primerno upoštevanje zdravstvenih, socialnih in ekonomskih vplivov predvidenih ukrepov. Izboljšanje energetske učinkovitosti in učinkovitosti rabe virov pri izdelkih prispeva k zanesljivosti oskrbe z energijo in k zmanjšanju povpraševanja po naravnih virih, kar je predpogoj za preudarno gospodarjenje in torej za trajnostni razvoj.
- (11) Država članica, ki meni, da mora zaradi pomembnih potreb, ki zadevajo varstvo okolja, ohraniti nacionalne določbe ali uvesti nove določbe na podlagi novih znanstvenih spoznanj o varstvu okolja zaradi problema, ki je specifičen zanjo in se pojavi po sprejetju ustreznega izvedbenega ukrepa, to lahko stori ob upoštevanju pogojev iz člena 95(4), (5) in (6) Pogodbe, ki predvideva predhodno uradno obvestilo Komisiji in njeno odobritev.
- (12) Da bi bile okoljske koristi od izboljšane zasnove čim večje, bo morda potrebno obveščanje potrošnikov o okoljskih značilnostih in učinkovitosti izdelkov, povezanih z energijo, ter svetovanje o okolju prijaznem načinu uporabe teh izdelkov.
- (13) Pristop iz Sporočila Komisije z dne 18. junija 2003 z naslovom „Integrirana politika izdelkov – Na podlagi načela življenjskega ciklusa okolja“, ki je pomembna novost pri Šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, skuša zmanjšati okoljske vplive izdelkov v njihovem celotnem življenjskem ciklusu, vključno z izbiro in uporabo surovin, v proizvodnji, za embalažo, med prevozom in distribucijo, montažo in vzdrževanjem, uporabo in izrabljenostjo. Upoštevanje okoljskih vplivov izdelka v njegovem celotnem življenjskem ciklusu na stopnji zasnove prinaša velike možnosti za stroškovno učinkovito spodbujanje okoljskih izboljšav, vključno z učinkovitostjo rabe virov in materialov ter s tem za prispevanje k doseganju ciljev iz tematske strategije o trajnostni rabi naravnih virov. Pri tem bi moralo biti dovolj prožnosti, da bi lahko te dejavnike vključili v zasnovu izdelka ob upoštevanju tehničnih, funkcionalnih in ekonomskih vidikov.
- (14) Čeprav je zaželen celovit pristop k okoljski učinkovitosti, bi morali pri sprejemanju delovnega načrta kot prednostni okoljski cilj obravnavati zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, doseženo s povečanjem energetske učinkovitosti.

(¹) UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

- (15) Za potrebno in utemeljeno se utegne izkazati vzpostavitev posebnih, količinsko opredeljenih zahtev za okoljsko primerno zasnovano nekaterih izdelkov ali njihovih okoljskih vidikov, če hočemo njihove okoljske vplive zmanjšati na najmanjšo možno mero. Zaradi nujnosti prispevanja k doseganju zavez v okviru Kjotškega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o podnebnih spremembah in brez poseganja v integriran pristop, ki ga predvideva ta direktiva, bi bilo treba dati določeno prednost tistim ukrepom, s katerimi bi lahko občutno in z majhnimi stroški zmanjšali emisije toplogrednih plinov. Takšni ukrepi lahko tudi prispevajo k trajnostni rabi virov in k uresničitvi desetletnega programskega okvira o trajnostni proizvodnji in porabi, o katerem so se dogovorili na Svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu, ki je trajal od 26. avgusta do 4. septembra 2002.
- (16) Kot splošno načelo in kadar je to primerno, bi bilo treba porabo energije izdelkov, povezanih z energijo, v stanju pripravljenosti ali kadar niso v fazi delovanja, zmanjšati na najnižjo vrednost, ki je potrebna za ustrezno delovanje.
- (17) Kljub temu, da bi merilo sicer morali predstavljati izdelki ali tehnologije, ki so dostopni na trgu, tudi mednarodnem, in prinašajo najboljše rezultate, bi morala biti raven zahtev za okoljsko primerno zasnovano določena na temelju tehnične, ekonomske in okoljske analize. Prožnost metode za ugotavljanje ravni zahtev lahko olajša hitro izboljšanje okoljske učinkovitosti. Pri tem bi se morali posvetovati z zainteresiranimi stranmi, ki bi aktivno sodelovale pri tej analizi. Predpisovanje obveznih ukrepov zahteva primerno posvetovanje z vpletenimi stranmi. Takšno posvetovanje lahko poudari potrebo po uvajanju po fazah ali po prehodnih ukrepih. Uvajanje vmesnih ciljev poveča predvidljivost politike, dopušča prilagajanje razvojnih ciklusov izdelkov in zainteresiranim stranem olajšuje dolgoročno načrtovanje.
- (18) Prednost bi morale imeti alternativne rešitve, kot je na primer samoreguliranje v industriji, če bi cilje politike s takimi ukrepi lahko dosegli hitreje ali ceneje kot z obveznimi ukrepi. Zakonodajni ukrepi bi lahko bili potrebni tam, kjer se tržne sile ne razvijajo v pravo smer ali s sprejemljivo hitrostjo.
- (19) Samoreguliranje, vključno s prostovoljnimi sporazumi, ki predstavljajo enostranske obveze industrije, lahko omogoči hiter napredek zaradi hitrega in stroškovno učinkovitega izvajanja ter omogoča prožno in ustrezno prilagajanje tehnološkim možnostim in občutljivosti trga.
- (20) Za oceno prostovoljnih sporazumov ali drugih samoregulativnih ukrepov, predstavljenih kot alternativa izvedbenim ukrepom, bi bilo treba zagotoviti podatke najmanj o naslednjih vprašanjih: odprtost sodelovanja, dodana vrednost, zastopanost, opredeljeni in zastavljeni cilji, sodelovanje civilne družbe, spremljanje in poročanje, stroškovna učinkovitost uporabe pobud za samoreguliranje in trajnost.
- (21) Sporočilo Komisije z dne 17. februarja 2002 z naslovom „O okoljskih dogovorih na ravni Skupnosti v okviru akcijskega načrta poenostavitve in izboljšanja regulativnega okolja“ bi lahko koristno pomagalo pri ocenjevanju samoregulacije v industriji v smislu te direktive.
- (22) Ta direktiva bi morala spodbujati tudi integracijo okoljsko primerne zasnovane v malih in srednje velikih podjetjih (MSP) ter zelo majhnih podjetjih. Takšno integracijo bi bilo mogoče pospešiti s široko razpoložljivostjo in enostavnim dostopom do informacij o trajnostnih vidikih njihovih izdelkov.
- (23) Da se izdelki, povezani z energijo, ki so skladni z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi, določenimi v izvedbenih ukrepih te direktive, lahko dajo na notranji trg in prosto gibajo, bi morali biti označeni z znakom „CE“ in opremljeni z dodatnimi informacijami. Za zagotovitev zmanjšanja okoljskih vplivov reguliranih izdelkov, povezanih z energijo, in poštene konkurence je nujno strogo uveljavljanje izvedbenih ukrepov.
- (24) Komisija bi se morala pri pripravi izvedbenih ukrepov in delovnega načrta posvetovati s predstavniki držav članic in zainteresiranimi stranmi, ki jih zadeva določena skupina izdelkov, kot so industrija, vključno z MSP, obrtniki, sindikati, trgovci na debelo in drobno, uvozniki, okoljevarstvene skupine in organizacije potrošnikov.
- (25) Pri pripravi izvedbenih ukrepov bi morala Komisija primerno upoštevati obstoječo nacionalno okoljsko zakonodajo, zlasti zakonodajo o strupenih snoveh, za katero so države članice naznanile, da bi jo morale ohraniti, ne da bi se zmanjšala obstoječa in upravičena raven varstva v državah članicah.
- (26) Upoštevati bi morali module in pravila, namenjene uporabi v direktivah o tehnični uskladitvi, ki jih določa Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 82.

- (27) Da bi izboljšali nadzor na trgu, bi si morali nadzorni organi izmenjevati informacije o ukrepih, predvidenih na področju uporabe te direktive, ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov⁽¹⁾. Pri takšnem sodelovanju bi bilo treba čim bolje izkoristiti elektronska komunikacijska sredstva in ustrezne programe Skupnosti. Olajšati bi morali izmenjavo informacij o okoljski učinkovitosti v življenjskem ciklusu izdelkov in dosežkih zasnovnih rešitev. Zbiranje in razširjanje znanja, pridobljenega v okviru prizadevanj proizvajalcev za okoljsko primerno zasnovano, je ena izmed ključnih koristi, ki jih prinaša ta direktiva.
- (28) Pristojni organ je običajno javni ali zasebni organ, ki ga imenujejo javni organi in ki predstavlja potrebna jamstva glede nepristranskosti in razpolaga s strokovnimi izkušnjami ter znanjem za izvajanje preverjanja skladnosti izdelka z ustreznimi izvedbenimi ukrepi.
- (29) Ob upoštevanju pomembnosti izogibanja neskladnosti bi morale države članice zagotoviti potrebna sredstva za izvajanje učinkovitega tržnega nadzora.
- (30) Kar zadeva usposabljanje in obveščanje MSP o okoljsko primerni zasnovi, je morda primerno razmisliti o spremljajočih dejavnostih.
- (31) V interesu delovanja notranjega trga je vzpostaviti standarde, usklajene na ravni Skupnosti. Ko se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi sklicevanje na tak standard, bi morale njegovo upoštevanje pomeniti domnevo o skladnosti z ustreznimi zahtevami, ki jih določa izvedbeni ukrep, sprejet na podlagi te direktive, pa čeprav bi morali biti dovoljeni tudi drugi načini izkazovanja takšne skladnosti.
- (32) Ena izmed glavnih vlog harmoniziranih standardov bi morala biti pomoč proizvajalcem pri uporabi izvedbenih ukrepov, sprejetih na podlagi te direktive. Takšni standardi bi lahko bili odločilni pri določanju merilnih in preskusnih metod. V primeru splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano bi lahko harmonizirani standardi znatno pomagali proizvajalcem pri določanju okoljskega profila njihovega izdelka v skladu z zahtevami ustreznega izvedbenega ukrepa. Ti standardi bi morali
- jasno opredeljevati razmerje med njihovimi določili in obravnavanimi zahtevami. Namen harmoniziranih standardov ne bi smel biti postavljanje omejitev za okoljske vidike.
- (33) Za namene opredelitve pojmov, uporabljenih v tej direktivi, se je primerno sklicevati na ustrezne mednarodne standarde kot je ISO 14040.
- (34) Ta direktiva je v skladu z določenimi načeli za izvajanje novega pristopa, ki ga določa Resolucija Sveta z dne 7. maja 1985 o novem pristopu k tehnični uskladitvi in standardom⁽²⁾, in o sklicevanju na usklajene evropske standarde. Resolucija Sveta z dne 28. oktobra 1999 o vlogi standardizacije v Evropi⁽³⁾ priporoča, naj Komisija preuči, ali bi se načelo novega pristopa lahko razširilo na še ne pokrita področja in s tem izboljšalo in poenostavilo zakonodajo, kjer koli je to mogoče.
- (35) Ta direktiva dopolnjuje obstoječe instrumente Skupnosti, kakor so Direktiva Sveta 92/75/EGS z dne 22. septembra 1992 o navajanju porabe energije in drugih virov gospodinskih aparatov s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku⁽⁴⁾, Uredba (ES) št. 1980/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o spremenjenem sistemu Skupnosti za podeljevanje znaka za okolje⁽⁵⁾, Direktiva 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremljeni (OEEO)⁽⁶⁾, Direktiva 2002/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremljeni⁽⁷⁾, Direktiva 2006/121/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi z namenom prilagoditve Uredbi (ES) št. 1907/2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije⁽⁸⁾ in Uredba (ES) št. 106/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o programu Skupnosti za označevanje energetske učinkovitosti pisarniške opreme⁽⁹⁾. Sinergija med to direktivo in obstoječimi instrumenti Skupnosti bi morala prispevati k povečanju njihovih učinkov in oblikovanju skladnih zahtev, katerim naj bi zadostili proizvajalci.

⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

⁽²⁾ UL C 136, 4.6.1985, str. 1.

⁽³⁾ UL C 141, 19.5.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 297, 13.10.1992, str. 16.

⁽⁵⁾ UL L 237, 21.9.2000, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24.

⁽⁷⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 19.

⁽⁸⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 39, 13.2.2008, str. 1.

- (36) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (37) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spremembo ali razveljavitev Direktive Sveta 92/42/EGS ⁽²⁾ in direktiv 96/57/ES ⁽³⁾ in 2000/55/ES ⁽⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Takšno spremembo ali razveljavitev je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (38) Poleg tega bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje izvedbenih ukrepov, ki določajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo, vključno z uvedbo izvedbenih ukrepov v prehodnem obdobju in vključno, kadar je to primerno, z ustreznimi določbami o uravnoteženju različnih okoljskih vidikov. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (39) Komisija bi morala na podlagi izkušenj, pridobljenih pri uporabi te direktive, Direktive 2005/32/ES in izvedbenih ukrepov, pregledati delovanje, metode in učinkovitost te direktive ter oceniti ustreznost razširitve njenega področja uporabe na izdelke, ki niso povezani z energijo. Komisija bi se morala med tem pregledom posvetovati s predstavniki držav članic in zadevnimi zainteresiranimi stranmi.
- (40) Države članice bi morale določiti kazni, ki se bodo uporabljale v primeru kršitev nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (41) Ker cilja te direktive, in sicer zagotoviti delovanje notranjega trga tako, da se od izdelkov zahteva primerna stopnja okoljske učinkovitosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganih ukrepov lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (42) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi bilo treba omejiti na določbe, ki pomenijo bistveno spremembo glede na Direktivo 2005/32/ES. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz Direktive 2005/32/ES.
- (43) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno zakonodajo, določenih v delu B Priloge IX.
- (44) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁵⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta direktiva vzpostavlja okvir za določanje zahtev Skupnosti za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo, z namenom zagotoviti prost pretok takšnih izdelkov na notranjem trgu.
2. Ta direktiva predvideva določitev zahtev, ki jih morajo izpolnjevati izdelki, povezani z energijo, za katere veljajo izvedbeni ukrepi, da se lahko dajo na trg in/ali v uporabo. S povečanjem energetske učinkovitosti in ravni varstva okolja ter hkratnim povečanjem zanesljivosti oskrbe z energijo prispeva k trajnostnemu razvoju.
3. Ta direktiva se ne uporablja za potniška ali tovorna prevozna sredstva.
4. Ta direktiva in izvedbeni ukrepi, sprejeti na njeni podlagi, ne posegajo v zakonodajo Skupnosti o ravnanju z odpadki in o kemikalijah, vključno z zakonodajo Skupnosti o fluoriranih toplogrednih plinih.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ UL L 167, 22.6.1992, str. 17.

⁽³⁾ UL L 236, 18.9.1996, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 279, 1.11.2000, str. 33.

⁽⁵⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

1. „izdelek, povezan z energijo“ („izdelek“) pomeni vsako blago, ki med uporabo vpliva na porabo energije in ki je dano na trg in/ali v uporabo, vključno z deli, ki so namenjeni vgradnji v izdelke, povezane z energijo, za katere velja ta direktiva, ki so dani na trg in/ali uporabo kot samostojni deli za končne uporabnike in za katere je mogoče neodvisno oceniti njihovo okoljsko učinkovitost;
2. „sestavni deli in sklopi“ pomeni dele, ki so namenjeni vgradnji v izdelke in niso dani na trg in/ali v uporabo kot samostojni deli za končne uporabnike ali pa njihove okoljske učinkovitosti ni mogoče oceniti neodvisno;
3. „izvedbeni ukrepi“ pomeni ukrepe, sprejete v skladu s to direktivo, ki določajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo opredeljenih izdelkov ali za njihove okoljske vidike;
4. „dati na trg“ pomeni prvič ponuditi izdelek na trgu Skupnosti z namenom distribucije ali uporabe v Skupnosti, za plačilo ali zastonj, ne glede na prodajno tehniko;
5. „dati v uporabo“ pomeni prvo uporabo izdelka za predviden namen s strani končnega uporabnika v Skupnosti;
6. „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja izdelke, za katere velja ta direktiva, in je odgovorna za njihovo skladnost s to direktivo glede dajanja na trg in/ali v uporabo, pod proizvajalčevim lastnim imenom ali blagovno znamko ali za lastno uporabo proizvajalca. Če proizvajalca, v skladu z opredelitvijo v prvem stavku te točke, ali uvoznika, kakor je opredeljen v točki 8, ni mogoče določiti, je proizvajalec vsaka fizična ali pravna oseba, ki daje na trg in/ali v uporabo izdelke, za katere velja ta direktiva;
7. „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Skupnosti, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti, povezanih s to direktivo, v njegovem imenu;
8. „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Skupnosti, ki v okviru svojega poslovanja na trg Skupnosti daje izdelke iz tretje države;
9. „materiali“ pomeni vse materiale, ki se uporabijo v življenjskem ciklusu izdelka;
10. „zasnova izdelka“ pomeni vrsto postopkov, ki pretvarjajo pravne, tehnične, varnostne, funkcionalne, tržne ali druge zahteve, katerim mora izdelek ustrezati, v tehnične lastnosti izdelka;
11. „okoljski vidik“ pomeni element ali funkcijo izdelka, ki lahko v njegovem življenjskem ciklusu vpliva na okolje;
12. „okoljski vpliv“ pomeni vsako spremembo okolja, ki v celoti ali delno izvira iz izdelka v njegovem življenjskem ciklusu;
13. „življenjski cikel“ pomeni naslednja in med seboj povezana obdobja izdelka od uporabe surovin do dokončne odstranitve;
14. „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, v katerem se izdelek ali njegovi deli po koncu prve uporabe ponovno uporabijo za isti namen, za katerega so bili ustvarjeni, vključno z nadaljnjo uporabo izdelka, ki se vrača na zbiralno mesto, k distributerju, izvajalcu recikliranja ali proizvajalcu, pa tudi z uporabo obnovljenega izdelka;
15. „recikliranje“ pomeni ponovno obdelavo odpadnih materialov v proizvodnem procesu za prvotni namen ali v druge namene, vendar ne za energetske predelavo;
16. „energetska predelava“ pomeni uporabo gorljivih odpadkov za proizvodnjo energije z neposrednim sežigom, skupaj z drugimi odpadki ali brez njih, vendar z uporabo toplote;
17. „predelava“ pomeni vsako primerno operacijo, navedeno v Prilogi II B k Direktivi 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih ⁽¹⁾;
18. „odpadki“ pomenijo vsako snov ali predmet iz skupin iz Priloge I k Direktivi 2006/12/ES, ki jo imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči;
19. „nevarni odpadki“ pomenijo vsak odpadek iz člena 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽²⁾;
20. „ekološki profil“ pomeni opis vnosov in iznosov (na primer materialov, emisij in odpadkov), v skladu z izvedbenim ukrepom, ki velja za izdelek, v njegovem celotnem življenjskem ciklusu, pomembnih z vidika njegovega vpliva na okolje in izraženih v merljivih fizikalnih količinah;

⁽¹⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 9.

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20.

21. „okoljska učinkovitost“ izdelka pomeni rezultate proizvajalčevega upravljanja z okoljskimi vidiki izdelka, razvidne iz njegove tehnične dokumentacije;
22. „izboljšanje okoljske učinkovitosti“ pomeni postopek izboljšanja okoljske učinkovitosti izdelka skozi več generacij, čeprav ne nujno pri vseh okoljskih vidikih izdelka hkrati;
23. „okoljsko primerna zasnova“ pomeni sistematično integracijo okoljskih vidikov v zasnovo izdelka, da bi se izboljšala okoljska učinkovitost izdelka v njegovem življenjskem ciklusu;
24. „zahteva po okoljsko primerni zasnovi“ pomeni vsako zahtevo v zvezi z izdelkom ali zasnovo izdelka, namenjeno izboljšanju njegove okoljske učinkovitosti, ali vsako zahtevo po zagotavljanju podatkov o okoljskih vidikih izdelka;
25. „splošna zahteva po okoljsko primerni zasnovi“ pomeni vsako zahtevo po okoljsko primerni zasnovi, ki temelji na ekološkem profilu izdelka kot celoti in nima določenih mejnih vrednosti za posamezne okoljske vidike;
26. „posebna zahteva po okoljsko primerni zasnovi“ pomeni količinsko določeno in merljivo zahtevo po okoljsko primerni zasnovi, povezano z določenim okoljskim vidikom izdelka, na primer porabo energije med delovanjem, preračunano na dano enoto koristka;
27. „harmonizirani standard“ pomeni tehnično specifikacijo, ki jo je s pooblastilom Komisije sprejel priznani organ za standardizacijo v skladu s postopkom, določenim v Direktivi 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov ⁽¹⁾, da bi določil evropsko zahtevo, skladnost s katero ni obvezna.

Člen 3

Dajanje na trg in/ali v uporabo

1. Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se izdelki, za katere veljajo izvedbeni ukrepi, lahko dajo na trg in/ali v uporabo le, če so skladni s temi ukrepi in nosijo znak CE v skladu s členom 5.
2. Države članice določijo organe, pristojne za tržni nadzor. Takšnim organom zagotovijo pristojnosti, potrebne za izvajanje ustreznih ukrepov, h katerim jih zavezuje ta direktiva. Države

članice opredelijo naloge, pristojnosti in organizacijsko ureditev organov, ki so pristojni za:

- (a) organiziranje ustreznih preverjanj skladnosti izdelka v primernem obsegu in da zavežejo proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, da umakne neskladne izdelke s trga v skladu s členom 7;
- (b) pozivanje zadevnih strani k zagotavljanju vseh potrebnih podatkov, navedenih v izvedbenih ukrepih;
- (c) jemanje vzorcev izdelkov, na katerih izvedejo preskuse skladnosti.

3. Države članice obveščajo Komisijo o rezultatih tržnega nadzora, Komisija pa takšne informacije po potrebi pošlje drugim državam članicam.

4. Države članice zagotavljajo potrošnikom in drugim zainteresiranim stranem možnost, da oddajo pristojnim organom pripombe o skladnosti izdelkov.

Člen 4

Dolžnosti uvoznika

Če proizvajalec nima sedeža v Skupnosti in v Skupnosti nima pooblaščenega predstavnika, je uvoznik dolžan:

- (a) zagotoviti, da je izdelek, ki je dan na trg in/ali v uporabo, v skladu s to direktivo in ustreznim izvedbenim ukrepom, in
- (b) hraniti in dati na razpolago izjavo ES o skladnosti in tehnično dokumentacijo.

Člen 5

Označevanje in izjava ES o skladnosti

1. Preden se izdelek, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, da na trg in/ali v uporabo, se nanj pritrdi znak CE in se opremi z izjavo ES o skladnosti, s čimer proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotavlja in izjavlja, da izdelek ustreza vsem ustreznim določbam zadevnega izvedbenega ukrepa.

2. Znak CE je sestavljen iz začetnic „CE“, kakor je prikazano v Prilogi III.

3. Izjava ES o skladnosti vsebuje elemente, opredeljene v Prilogi VI, in se sklicuje na ustrezen izvedbeni ukrep.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

4. Prepovedano je označevanje izdelka z znaki, ki bi lahko zavajali uporabnike glede pomena ali oblike znaka CE.

5. Države članice lahko zahtevajo, da so podatki, ki morajo biti zagotovljeni v skladu z delom 2 Priloge I, navedeni v njihovem(-ih) uradnem(-ih) jeziku(-ih), ko izdelek doseže končnega uporabnika.

Države članice tudi dopuščajo, da so ti podatki na voljo v enem ali več drugih uradnih jezikih institucij Evropske unije.

Pri uporabi prvega pododstavka države članice posebej upoštevajo:

- (a) ali je mogoče informacije podati z usklajenimi simboli, priznanimi šiframi ali drugimi ukrepi in
- (b) vrsto predvidenega uporabnika izdelka in naravo podatkov, ki morajo biti zagotovljeni.

Člen 6

Prosti pretok

1. Države članice zaradi zahtev o okoljsko primerni zasnovi, ki se nanašajo na parametre okoljsko primerne zasnove iz dela 1 Priloge I, ki jih zajema veljavni izvedbeni ukrep, na svojem ozemlju ne prepovejo, omejijo ali ovirajo dajanja na trg in/ali v uporabo izdelka, ki izpolnjuje vse ustrezne določbe veljavnega izvedbenega ukrepa in nosi znak CE v skladu s členom 5.

2. Države članice zaradi zahtev o okoljsko primerni zasnovi, ki se nanašajo na parametre okoljsko primerne zasnove iz dela 1 Priloge I na svojem ozemlju ne prepovejo, omejijo ali ovirajo dajanja na trg in/ali v uporabo izdelka, označenega z znakom CE v skladu s členom 5, za katerega veljaven izvedbeni ukrep določa, da ni potrebna nobena zahteva po okoljsko primerni zasnovi.

3. Države članice ne preprečijo prikazovanja, na primer na sejnih, razstavah in demonstracijah, izdelkov, ki niso skladni z določbami veljavnega izvedbenega ukrepa, če so označeni z vidno navedbo, da ne smejo biti dani na trg in/ali v uporabo, dokler se ne zagotovi njihova skladnost.

Člen 7

Zaščitna klavzula

1. Kadar država članica ugotovi, da izdelek, ki nosi znak CE iz člena 5 in se uporablja v skladu z njegovim namenom

uporabe, ne izpolnjuje vseh ustreznih določb veljavnega izvedbenega ukrepa, je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zavezan zagotoviti skladnost izdelka z določbami veljavnega izvedbenega ukrepa in/ali z znakom CE in prenehati s kršitvijo pod pogoji, ki jih določi država članica.

Kadar je dovolj dokazov o morebitni neskladnosti izdelka, država članica sprejme potrebne ukrepe, ki, odvisno od resnosti neskladja, lahko pomenijo tudi prepoved dajanja izdelka na trg, dokler skladnost ni ugotovljena.

Kadar se neskladnost nadaljuje, država članica sprejme odločitev o omejitvi ali prepovedi dajanja na trg in/ali v uporabo zadevnega izdelka, ali zagotovi, da se ga umakne s trga.

V primeru prepovedi ali umika s trga se o tem takoj obvesti druge države članice in Komisijo.

2. V vsaki odločitvi države članice na podlagi te direktive, s katero se omeji ali prepove dajanje na trg in/ali v uporabo izdelka, se navedejo razlogi za utemeljitev.

Takšna odločitev se nemudoma sporoči zadevni strani, ki mora biti hkrati obveščena o pravnih sredstvih, ki so ji na voljo v skladu z veljavno zakonodajo zadevne države članice, in o rokih, ki veljajo za ta sredstva.

3. Država članica takoj obvesti Komisijo in ostale države članice o vsaki odločitvi, sprejeti na podlagi odstavka 1, navede razloge zanjo, in še posebej, ali je neskladje posledica:

- (a) neizpolnjevanja zahtev veljavnega izvedbenega ukrepa;
- (b) nepravilne uporabe harmoniziranih standardov iz člena 10(2);
- (c) pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih iz člena 10(2).

4. Komisija se nemudoma posvetuje z zadevnimi stranmi in lahko pri tem zaprosi za strokovne nasvete neodvisnih zunanjih strokovnjakov.

Po tem posvetu Komisija takoj obvesti državo članico, ki je sprejela odločitev, in druge države članice o svojih stališčih.

Če Komisija meni, da je odločitev neupravičena, o tem takoj obvesti države članice.

5. Kadar odločitev iz odstavka 1 tega člena temelji na pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih, Komisija nemudoma sproži postopek iz člena 10(2), (3) in (4). Komisija hkrati obvesti odbor iz člena 19(1).

6. Države članice in Komisija sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo zaupnost v zvezi z informacijami, pridobljenimi v tem postopku, kadar je to upravičeno.

7. Odločitve, ki jih države članice sprejmejo na podlagi tega člena, so dostopne javnosti na pregleden način.

8. Mnenje Komisije o teh odločitvah se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 8

Ocena skladnosti

1. Preden se izdelek, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, da na trg in/ali v uporabo, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotovi izvedbo ocene skladnosti izdelka z vsemi ustreznimi zahtevami zadevnega izvedbenega ukrepa.

2. Postopki ocenjevanja skladnosti se določijo v izvedbenih ukrepih, proizvajalcem pa je prepuščena izbira med notranjim nadzorom zasnove, kakor je določeno v Prilogi IV k tej direktivi, in sistemom upravljanja, kakor je določen v Prilogi V k tej direktivi. Če je upravičen in sorazmeren s tveganjem, se postopek ocenjevanja skladnosti izbere med ustreznimi moduli, kot je opisano v Prilogi II Sklepa št. 768/2008/ES.

Če ima država članica jasna znamenja o verjetni neskladnosti izdelka, ta država članica v najkrajšem možnem času objavi utemeljeno oceno o skladnosti izdelka, ki jo lahko pripravi pristojni organ z namenom določitve morebitnih pravočasnih popravnih ukrepov.

Če izdelek, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, razvije organizacija, registrirana v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ⁽¹⁾, in je funkcija zasnove vključena v obseg te registracije, se predpostavlja, da sistem upravljanja te organizacije ustreza zahtevam iz Priloge V k tej direktivi.

Če izdelek, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, razvije organizacija s sistemom upravljanja, ki vključuje funkcijo zasnove in

se izvaja v skladu s harmoniziranimi standardi, katerih sklicne številke so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, se predpostavlja, da je ta sistem upravljanja v skladu z ustreznimi zahtevami iz Priloge V.

3. Potem ko se izdelek, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, da na trg in/ali v uporabo, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik hrani ustrezne dokumente v zvezi z opravljeno oceno skladnosti in izdano izjavo o skladnosti, za potrebe inšpekcije držav članic, še 10 let po tem, ko je bil izdelan zadnji od teh izdelkov.

Ustrezni dokumenti morajo biti na voljo v 10 dneh po prejemu zahteve pristojnega organa države članice.

4. Dokumenti, ki se nanašajo na oceno skladnosti in izjavo ES o skladnosti iz člena 5, se sestavijo v enem izmed uradnih jezikov institucij Evropske unije.

Člen 9

Predpostavka skladnosti

1. Države članice obravnavajo izdelek, označen z znakom CE iz člena 5, kot skladen z ustreznimi določbami veljavnega izvedbenega ukrepa.

2. Države članice obravnavajo izdelek, pri katerem so bili uporabljeni harmonizirani standardi, katerih sklicne številke so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, kot skladen z vsemi ustreznimi določbami ustreznega izvedbenega ukrepa, na katerega se ti standardi nanašajo.

3. Predpostavlja se, da so izdelki, za katere je bil pridobljen znak za okolje v skladu z Uredbo (ES) št. 1980/2000, v skladu z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi iz ustreznega izvedbenega ukrepa, v kolikor znak za okolje izpolnjuje te zahteve.

4. Komisija lahko za namene predpostavke o skladnosti v smislu te direktive, v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2), odloči, da drugi znaki za okolje izpolnjujejo enakovredne pogoje, kot jih izpolnjuje znak Skupnosti za okolje v skladu z Uredbo (ES) št. 1980/2000. Predpostavlja se, da so izdelki, katerim je bil dodeljen takšen drugi znak za okolje, skladni z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi iz veljavnega izvedbenega ukrepa, v kolikor zadevni znak za okolje te zahteve izpolnjuje.

⁽¹⁾ UL L 114, 24.4.2001, str. 1.

Člen 10**Harmonizirani standardi**

1. Države članice v največji možni meri zagotavljajo sprejetje ustreznih ukrepov, ki omogočajo posvetovanje z zainteresiranimi stranmi na nacionalni ravni o postopku priprave in spremljanja harmoniziranih standardov.

2. Kadar država članica ali Komisija meni, da harmonizirani standardi, za katere se predpostavlja, da njihova uporaba zadošča posebnim določbam veljavnega izvedbenega ukrepa, tem določbam ne zadoščajo v celoti, zadevna država članica ali Komisija o tem obvesti stalni odbor, ustanovljen v skladu s členom 5 Direktive 98/34/ES in navede razloge za to. Odbor mnenje sprejme po hitrem postopku.

3. Glede na mnenje odbora Komisija odloči, ali se sklici na zadevne harmonizirane standarde objavijo, ne objavijo ali delno objavijo, nadaljujejo ali umaknejo v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Komisija obvesti zadevni evropski organ za standardizacijo in po potrebi izda novo pooblastilo za spremembo zadevnih harmoniziranih standardov.

Člen 11**Zahteve za sestavne dele in sklope**

Izvedbeni ukrepi lahko zahtevajo od proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki daje na trg in/ali v uporabo sestavne dele in sklope, da zagotovi proizvajalcu izdelka, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, ustrezne podatke o sestavi materialov in porabi energije, materialih in/ali virih za sestavne dele ali sklope.

Člen 12**Upravno sodelovanje in izmenjava informacij**

1. Države članice zagotovijo sprejetje ustreznih ukrepov, da spodbujajo medsebojno sodelovanje organov, pristojnih za izvajanje te direktive, ter zagotavljajo informacije drug drugemu in Komisiji v podporo izvajanja te direktive in še posebej v podporo pri izvajanju člena 7.

Pri upravnem sodelovanju in izmenjavi informacij naj se čim boljše izkoristijo elektronska komunikacijska sredstva in podpora ustreznih programov Skupnosti.

Države članice obvestijo Komisijo o tem, kateri organi so pristojni za izvajanje te direktive.

2. Način in struktura izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami se določi v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2).

3. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za spodbujanje in prispevanje k sodelovanju med državami članicami iz tega člena.

Člen 13**Mala in srednje velika podjetja**

1. Pri programih, ki lahko koristijo malim in srednje velikim podjetjem (MSP) ter zelo majhnim podjetjem, Komisija upošteva pobude, ki so v pomoč MSP ter zelo majhnim podjetjem, da v zasnovo svojih izdelkov vključijo okoljske vidike, vključno z energetske učinkovitostjo.

2. Izvedbeni ukrep lahko spremljajo smernice o posebnostih MSP, dejavnih v prizadetem proizvodnem sektorju. Če je potrebno, lahko Komisija v skladu z odstavkom 1 pripravi dodatno posebno gradivo, da bodo MSP to direktivo lažje uporabljala.

3. Države članice zagotovijo, zlasti prek krepitev podpornih omrežij in struktur, da MSP ter zelo majhna podjetja spodbudijo, da okolju prijazen pristop sprejmejo najpozneje do faze zasnove izdelka in se prilagodijo prihodnji evropski zakonodaji.

Člen 14**Obveščanje potrošnikov**

V skladu z izvedbenimi ukrepi, ki se jih uporabi, proizvajalci v obliki, ki se jim zdi ustrezna, potrošnikom, ki uporabljajo izdelke, zagotovijo:

(a) potrebne informacije o tem, kako lahko sami prispevajo k trajnostni uporabi izdelka, in

(b) podatke o ekološkem profilu izdelka in koristih okoljsko primerne zasnove, kadar to zahteva izvedbeni ukrep.

Člen 15

Izvedbeni ukrepi

1. Če izdelek izpolnjuje merila, navedena v odstavku 2 tega člena, zanj velja izvedbeni ukrep ali ukrep za samoreguliranje v skladu z odstavkom 3(b) tega člena. Takšni izvedbeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3).

2. Merila iz odstavka 1 so:

- (a) letni obseg prodaje izdelka v Skupnosti in trgovanja z njim, ki predstavlja pomemben obseg, je po najnovejših dosegljivih podatkih okvirno več kot 200 000 enot;
- (b) izdelek ima glede na količino, dano na trg in/ali v uporabo, pomemben okoljski vpliv v Skupnosti, kot je opredeljeno v strateških prioritetah Skupnosti iz Sklepa št. 1600/2002/ES, in
- (c) izdelek pomeni pomembno možnost za izboljšanje vpliva na okolje brez pretiranih stroškov, pri čemer se zlasti upošteva, da:
 - (i) ni druge ustrezne zakonodaje Skupnosti ali ni tržnih sil, ki bi bile zmožne ustrezno reševati vprašanje, in
 - (ii) med izdelki z enako uporabnostjo, ki so na voljo na trgu, obstajajo velike razlike glede njihove okoljske učinkovitosti.

3. Komisija pri pripravi osnutka izvedbenega ukrepa upošteva vsa mnenja, ki jih izrazi odbor iz člena 19(1), in nadalje upošteva:

- (a) okoljske prioritete Skupnosti, na primer tiste, ki jih navaja Sklep št. 1600/2002/ES ali Evropski program Komisije za podnebne spremembe (EPPS), in
- (b) ustrezno zakonodajo Skupnosti in samoreguliranje, na primer prostovoljne sporazume, ki naj bi glede na oceno v skladu s členom 17 prispevali k hitrejšemu doseganju ciljev ali nižjim stroškom kot obvezne zahteve.

4. Komisija pri pripravi osnutka izvedbenega ukrepa:

- (a) upošteva življenjski cikel izdelka in vse njegove pomembne okoljske vidike, med drugim energetska učinkovitost.

Poglobljenost analize okoljskih vidikov in možnost izboljšanja je sorazmerna z njihovo pomembnostjo. S sprejetjem zahteve za okoljsko primerno zasnovano glede pomembnih okoljskih vidikov izdelka se ne sme čezmerno zavlačevati zaradi negotovosti drugih vidikov;

- (b) opravi oceno, v kateri se upoštevajo vplivi na okolje, potrošnike in proizvajalce, vključno z MSP, glede konkurenčnosti, vključno z, v zvezi s trgi izven Skupnosti, inovativnosti, dostopa do trga ter stroškov in koristi;
- (c) upošteva obstoječo nacionalno okoljsko zakonodajo, ki jo države članice ocenjujejo kot pomembno;
- (d) opravi primerno posvetovanje z zainteresiranimi stranmi;
- (e) pripravi obrazložiten memorandum o osnutku izvedbenega ukrepa na podlagi ocene iz točke (b) in
- (f) določi datum(-e) uveljavitve, morebitne postopne ali prehodne ukrepe ali obdobja in pri tem posebej upošteva možne vplive na MSP ali na določene skupine izdelkov, ki jih izdelujejo predvsem MSP.

5. Izvedbeni ukrepi ustrezajo vsem naslednjim merilom:

- (a) s stališča uporabnika nimajo pomembnih negativnih vplivov na uporabnost izdelka;
- (b) nimajo škodljivih zdravstvenih, varnostnih in okoljskih vplivov;
- (c) nimajo občutnega negativnega vpliva na potrošnike, zlasti glede cenovne dostopnosti in stroškov izdelka v življenjskem ciklusu;
- (d) nimajo občutnega negativnega vpliva na konkurenčnost industrije;
- (e) določitev zahteve za okoljsko primerno zasnovano proizvajalcem načeloma ne naloži uporabe zaščitene tehnologije in
- (f) proizvajalcem ne naloži pretiranega upravnega bremena.

6. Izvedbeni ukrepi določijo zahteve za okoljsko primerno zasnovano v skladu s Prilogo I in/ali Prilogo II.

Posebne zahteve za okoljsko primerno zasnovano se uvedejo za nekatere okoljske vidike, ki imajo znaten vpliv na okolje.

Izvedbeni ukrepi lahko določijo, da za nekatere navedene parametre okoljsko primerne zasnove iz dela 1 Priloge I niso potrebne nikakršne zahteve po okoljsko primerni zasnovi.

7. Zahteve se oblikujejo tako, da lahko organi za tržni nadzor preverijo skladnost izdelka z zahtevami iz izvedbenega ukrepa. Izvedbeni ukrep določa, ali je preveritev mogoča neposredno na izdelku ali na podlagi tehnične dokumentacije.

8. Izvedbeni ukrep vključuje elemente, navedene v Prilogi VII.

9. Pomembne raziskave in analize, ki jih Komisija uporablja pri pripravi izvedbenih ukrepov, bi morale biti dostopne javnosti, zlasti ob upoštevanju enostavnega dostopa in uporabe s strani zainteresiranih MSP.

10. Izvedbeni ukrep, ki določa zahteve o okoljsko primerni zasnovi izdelkov, kadar je primerno, vključuje določbe o uravnoteženi obravnavi različnih okoljskih vidikov. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3).

Člen 16

Delovni načrt

1. V skladu z merili iz člena 15 in po posvetu s Posvetovalnim forumom iz člena 18 izdela Komisija najpozneje do 21. oktobra 2011 delovni načrt, ki bi moral biti dostopen javnosti.

Delovni načrt določi za naslednja tri leta okvirni seznam skupin izdelkov, ki se pri sprejemanju izvedbenih ukrepov obravnavajo prednostno.

Delovni načrt Komisija redno dopolnjuje po posvetu s Posvetovalnim forumom.

2. Komisija v prehodnem obdobju na osnovi pričakovanj, med uvedbo prvega delovnega načrta iz odstavka 1 tega člena in v skladu z merili iz člena 15 in po posvetovanju s Posvetovalnim forumom, vnaprej sprejme:

(a) izvedbene ukrepe, začeni s tistimi izdelki, za katere je EPPS ugotovil, da ponujajo velike možnosti za stroškovno učinkovito zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, na primer naprave za ogrevanje in naprave za segrevanje vode, sistemi

elektromotorjev, razsvetljava v gospodinjstvih in terciarnih sektorjih, gospodinjski aparati, pisarniška oprema v gospodinjstvih in terciarnih sektorjih, potrošna elektronika in HVAC sistemi (ogrevanje, prezračevanje in klimatizacija), in

(b) ločen izvedbeni ukrep za zmanjšanje izgub v stanju pripravljenosti za skupino izdelkov.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3).

Člen 17

Samoreguliranje

Prostovoljne sporazume ali druge ukrepe za samoreguliranje, predstavljene kot alternativa izvedbenim ukrepom v okviru te direktive, se oceni vsaj na podlagi Priloge VIII.

Člen 18

Posvetovalni forum

Komisija zagotovi, da pri izvajanju svojih dejavnosti v zvezi z vsakim izvedbenim ukrepom upošteva uravnoteženo sodelovanje predstavnikov držav članic in vseh zainteresiranih strani, ki jih zadeva določen izdelek ali skupina izdelkov, kot so industrija, vključno z MSP, obrtniki, sindikati, trgovci na debelo in drobno, uvozniki, okoljevarstvene skupine in organizacije potrošnikov. Prispevek teh strani je zlasti pomemben za določanje in pregled izvedbenih ukrepov, za ocenjevanje učinkovitosti vzpostavljenih mehanizmov tržnega nadzora, prostovoljnih sporazumov in ukrepov za samoreguliranje. Te strani se sestajajo v Posvetovalnem forumu. Poslovnik foruma določi Komisija.

Člen 19

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 20**Kazni**

Države članice določijo pravila za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive in sprejmejo vse potrebne ukrepe za njihovo izvajanje. Predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne, ob upoštevanju obsega neskladnosti in števila enot neustreznih izdelkov na trgu Skupnosti. Države članice obvestijo Komisijo o teh določbah do 20. novembra 2010 in jo nemudoma obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 21**Pregled**

Komisija najpozneje leta 2012 pregleda učinkovitost te direktive in njenih izvedbenih ukrepov, ki med drugim vključujejo:

- (a) metodologijo določanja in vključevanja pomembnih okoljskih meril, kot je učinkovitost rabe virov, ob upoštevanju celotnega življenjskega ciklusa izdelkov;
- (b) prag za izvedbene ukrepe;
- (c) mehanizme tržnega nadzora in
- (d) vse zadevne spodbujene samoregulativne mehanizme.

Po tem pregledu in ob upoštevanju zlasti izkušenj v zvezi razširjenim področjem uporabe te direktive Komisija po posvetovanju s Posvetovalnim forumom iz člena 18 predvsem oceni, ali je primerno razširiti področje uporabe direktive na izdelke, ki niso povezani z energijo, da bi se bistveno zmanjšal njihov vpliv na okolje v celotnem življenjskem ciklusu, ter po potrebi predstavi predloge za spremembe te direktive Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 22**Zaupnost**

Zahteve proizvajalca in/ali njegovega pooblaščenega zastopnika v zvezi z zagotavljanjem podatkov iz člena 11 in dela 2 Priloge I so sorazmerne in upoštevajo upravičeno zaupnost tržno občutljivih informacij.

Člen 23**Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1 do 9, 11, 14, 15 in 20 ter

prilogami I do V, VII in VIII do 20. novembra 2010. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da v predpisih sklici na direktive, ki so s to direktivo razveljavljene, pomenijo sklice na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 24**Razveljavitev**

Direktiva 2005/32/ES, kakor je bila spremenjena z direktivo, navedeno v delu A Priloge IX, se razveljavi brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv iz dela B Priloge IX v nacionalno zakonodajo.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge X.

Člen 25**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 26**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednica

C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

Metoda za določitev splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano

(iz člena 15(6))

Namen splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano je izboljšanje okoljske učinkovitosti izdelkov, predvsem njegovih pomembnih okoljskih vidikov, brez določitve mejnih vrednosti. Metoda iz te priloge se mora uporabiti, kadar ni primerno določiti mejnih vrednosti za skupino izdelkov, ki se ocenjuje. Med pripravo osnutka izvedbenega ukrepa, ki se pošlje odboru iz člena 19(1), mora Komisija opredeliti pomembne okoljske vidike, ki se opredelijo v izvedbenem ukrepu.

Pri pripravi izvedbenih ukrepov, ki določajo, v skladu s členom 15, splošne zahteve za okoljsko primerno zasnovano, mora Komisija glede na izdelek, za katerega velja izvedbeni ukrep, določiti ustrezne parametre za okoljsko primerno zasnovano izmed tistih, navedenih v delu 1, zahteve po zagotavljanju podatkov izmed tistih, navedenih v delu 2, in zahteve za proizvajalca, navedene v delu 3.

Del 1. Parametri za okoljsko primerno zasnovano izdelkov

1.1 Če so povezani z zasnovano izdelka, se morajo pomembni okoljski vidiki ugotavljati ob naslednjih fazah življenjskega ciklusa izdelka:

- (a) izbira in uporaba surovin;
- (b) proizvodnja;
- (c) embalaža, transport in distribucija;
- (d) montaža in vzdrževanje;
- (e) uporaba in
- (f) izrabljenost, to je stanje izdelka, ko je dosegel konec prve uporabe do njegove dokončne odstranitve.

1.2 Za vsako fazo se morajo oceniti naslednji okoljski vidiki, v kolikor so pomembni:

- (a) predvidena poraba materialov, energije in drugih virov, na primer sladke vode;
- (b) predvidene emisije v zrak, vodo ali tla;
- (c) predvideno onesnaževanje s fizikalnimi učinki, na primer hrupom, vibracijami, sevanjem, elektromagnetnimi polji;
- (d) pričakovano nastajanje odpadnih snovi in
- (e) možnosti za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo materialov in/ali energije, upoštevajoč Direktivo 2002/96/ES.

1.3 Za vrednotenje možnosti za izboljšanje okoljskih vidikov iz točke 1.2 se morajo primerno uporabljati zlasti naslednji parametri, ki se po potrebi dopolnjujejo z drugimi:

- (a) masa in prostornina izdelka;
- (b) uporaba materialov, ki izhajajo iz dejavnosti recikliranja;
- (c) poraba energije, vode in drugih virov v življenjskem ciklusu;

- (d) uporaba snovi, razvrščenih kot nevarne za zdravje in/ali okolje v skladu z Direktivo Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ⁽¹⁾, in ob upoštevanju zakonodaje o trženju in uporabi določenih snovi, na primer Direktive Sveta 76/769/EGS z dne 22. julija 1976 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov ⁽²⁾ ali Direktive 2002/95/ES;
- (e) količina in lastnosti potrošnih materialov, potrebnih za pravilno delovanje in vzdrževanje;
- (f) enostavnost ponovne uporabe in recikliranja, izražena z: številom uporabljenih materialov in sestavnih delov, uporabo standardnih sestavnih delov, potrebnim časom za razgradnjo, zahtevnostjo orodij, potrebnih za razgradnjo, uporabo standardov za kodiranje sestavnih delov in materialov za razpoznavanje sestavnih delov in materialov, primernih za uporabo in recikliranje (vključno z označevanjem plastičnih delov v skladu s standardi ISO), uporabo materialov, ki jih je enostavno reciklirati, enostavnim dostopom do koristnih in drugih sestavnih delov in materialov, ki jih je mogoče reciklirati; enostavnim dostopom do sestavnih delov in materialov, ki vsebujejo nevarne snovi;
- (g) vključitev rabljenih sestavnih delov;
- (h) izogibanje tehničnim rešitvam, ki ovirajo ponovno uporabo in recikliranje sestavnih delov in celotnih naprav;
- (i) podaljšanje življenjske dobe, izraženo s: najkrajšo zajemčeno življenjsko dobo, najkrajšim časom razpoložljivosti nadomestnih delov, modularno zasnovano, nadgradljivostjo, popravljivostjo;
- (j) količina proizvedenih odpadkov in količina proizvedenih nevarnih odpadkov;
- (k) emisije v zrak (toplogredni plini, povzročitelji zakisljevanja, hlapne organske spojine, snovi, ki povzročajo razgradnjo ozona, obstojna organska onesnaževala, težke kovine, fini in lebdeči delci) brez poseganja v Direktivo 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo ⁽³⁾;
- (l) emisije v vodo (težke kovine, snovi, ki škodljivo vplivajo na ravnotežje kisika, obstojna organska onesnaževala) in
- (m) emisije v tla (zlasti iztekanje in izlivi nevarnih snovi v fazi uporabe izdelkov in možnost puščanja po odstranitvi izdelka kot odpadka).

Del 2. Zahteve v zvezi z zagotavljanjem podatkov

Izvedbeni ukrepi lahko zahtevajo, da mora proizvajalec zagotoviti informacije, ki lahko vplivajo na način ravnanja z izdelkom, njegove uporabe ali recikliranja s strani drugih oseb in ne proizvajalca. Te informacije, kjer je to primerno, lahko vključujejo:

- (a) informacije snovalca v zvezi s proizvodnim procesom;
- (b) informacije za potrošnike o pomembnih okoljskih značilnostih in učinkovitosti izdelka, priloženimi izdelku, ko je dan na trg, tako da lahko potrošnik primerja te vidike izdelkov;
- (c) informacije za potrošnike o načinu namestitve, uporabe in vzdrževanja izdelka, da se zmanjšajo njegovi vplivi na okolje in zagotovi optimalno pričakovana življenjska doba, ter o načinu vračila izdelka ob koncu življenjske dobe in, po potrebi, informacije o času zagotavljanja nadomestnih delov in možnostih za nadgrajevanje izdelkov, in
- (d) informacije za obrate za ravnanje z odpadki o razgradnji, recikliranju ali odstranitvi ob koncu življenjske dobe.

Informacije bi bilo treba, če je le mogoče, navesti na izdelku samem.

V teh informacijah se morajo upoštevati obveznosti po drugi zakonodaji Skupnosti, na primer po Direktivi 2002/96/ES.

⁽¹⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1.

⁽²⁾ UL L 262, 27.9.1976, str. 201.

⁽³⁾ UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

Del 3. Zahteve za proizvajalca

1. Od proizvajalcev izdelkov se na podlagi realnih predpostavk o normalnih pogojih uporabe in za njene namene za celoten življenjski cikel mora zahtevati izdelava ocene modela izdelka, namenjene okoljskim vidikom, ki so v izvedbenem ukrepu opredeljeni kot tisti, na katere lahko znatno vpliva zasnova izdelka. Drugi okoljski vidiki se lahko ocenijo na prostovoljni osnovi.

Na podlagi te ocene morajo snovalci izdelati ekološki profil izdelka. Ta mora temeljiti na okoljsko pomembnih lastnostih izdelka in vnosih/iznosih, do katerih prihaja v življenjskem ciklusu izdelka, izraženih v merljivih fizikalnih količinah.

2. Proizvajalec mora uporabiti to oceno za vrednotenje alternativnih konstrukcijskih rešitev in dosežene okoljske učinkovitosti v primerjavi z merili uspešnosti.

Komisija mora opredeliti merila uspešnosti v izvedbenem ukrepu na podlagi informacij, zbranih v času priprave ukrepa.

Izbrana konstrukcijska rešitev mora doseči razumno ravnovesje med različnimi okoljskimi vidiki ter med okoljskimi in drugimi pomembnimi vidiki, kot so varnostni in zdravstveni, tehnične zahteve za funkcionalnost, kakovost in zmogljivost, ter ekonomski vidiki, vključno s proizvodnimi stroški in tržljivostjo, ob upoštevanju vse ustrezne zakonodaje.

PRILOGA II

Metoda za določitev posebnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano

(iz člena 15(6))

Namen posebnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano je izboljšanje določenega okoljskega vidika izdelka. To so lahko, po potrebi, zahteve po zmanjšani porabi danega vira, kot so omejitve porabe vira v različnih obdobjih življenjskega ciklusa izdelka (kot so omejitve porabe vode v obdobju uporabe ali količine danega materiala, vgrajenega v izdelek, ali zahteve za najmanjše količine recikliranega materiala).

Komisija mora pri pripravi izvedbenih ukrepov, ki v skladu s členom 15 določajo posebne zahteve za okoljsko primerno zasnovano, glede na izdelek, za katerega velja izvedbeni ukrep, ugotoviti ustrezne parametre za okoljsko primerno zasnovano izmed parametrov, navedenih v delu 1 Priloge I, in določiti stopnje teh zahtev v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2), kakor sledi:

1. Na podlagi tehnične, okoljske in ekonomske analize se mora na trgu izbrati več reprezentativnih modelov obravnavanega izdelka in ugotovijo tehnične možnosti za izboljšanje njegove okoljske učinkovitosti, upoštevajoč ekonomsko upravičenost posameznih možnosti in izogibajoč se pomembnemu zmanjšanju zmogljivosti ali uporabnosti za potrošnike.

Na podlagi tehnične, ekonomske in okoljske analize se morajo določiti izdelki in tehnologije z najboljšimi učinki obravnavanih okoljskih vidikov, razpoložljivi na trgu.

Pri analizi in določanju zahtev bi bilo treba upoštevati učinkovitost izdelkov, ki so na voljo na svetovnih trgih, in merila uspešnosti, opredeljena v zakonodaji drugih držav.

Na podlagi te analize in ob upoštevanju ekonomske in tehnične izvedljivosti ter možnosti za izboljšave se morajo sprejeti konkretni ukrepi za čim večje zmanjšanje okoljskega vpliva izdelka.

Glede porabe energije med uporabo se mora določiti stopnja energetske učinkovitosti ali porabe energije tako, da so stroški končnih uporabnikov v življenjskem ciklusu reprezentativnih modelov izdelka minimalni, ob upoštevanju vplivov na druge okoljske vidike. Pri oceni stroškov v življenjskem ciklusu se uporablja realna diskontna stopnja na podlagi podatkov Evropske centralne banke in realne življenjske dobe izdelka, ki porablja energijo; temelji na vsoti variacij nabavne cene (ki izvirajo iz variacij proizvodnih stroškov) in obratovalnih stroškov, ki so posledica različnih obsegov možnosti za tehnične izboljšave, diskontirane skozi življenjsko dobo obravnavanih reprezentativnih modelov izdelka. Obratovalni stroški pokrivajo predvsem porabo energije in dodatne stroške za druge vire, kot so voda ali pralna sredstva.

Izvesti se mora analiza občutljivosti za ustrezne dejavnike, kot so cena energije ali drugega vira, strošek surovine ali proizvodnje, diskontne stopnje, in po potrebi se vključijo eksterni stroški okolja, vključno s preprečenimi emisijami toplogrednih plinov, da se preveri, ali nastanejo večje spremembe in ali so skupne sklepne ugotovitve zanesljive. Zahteva se bo primerno prilagodila.

Podobno metodologijo bi lahko uporabili za druge vire, kot je voda.

2. Za razvoj tehničnih, okoljskih in ekonomskih analiz bi lahko uporabili informacije, ki so na voljo v okviru drugih dejavnosti Skupnosti.

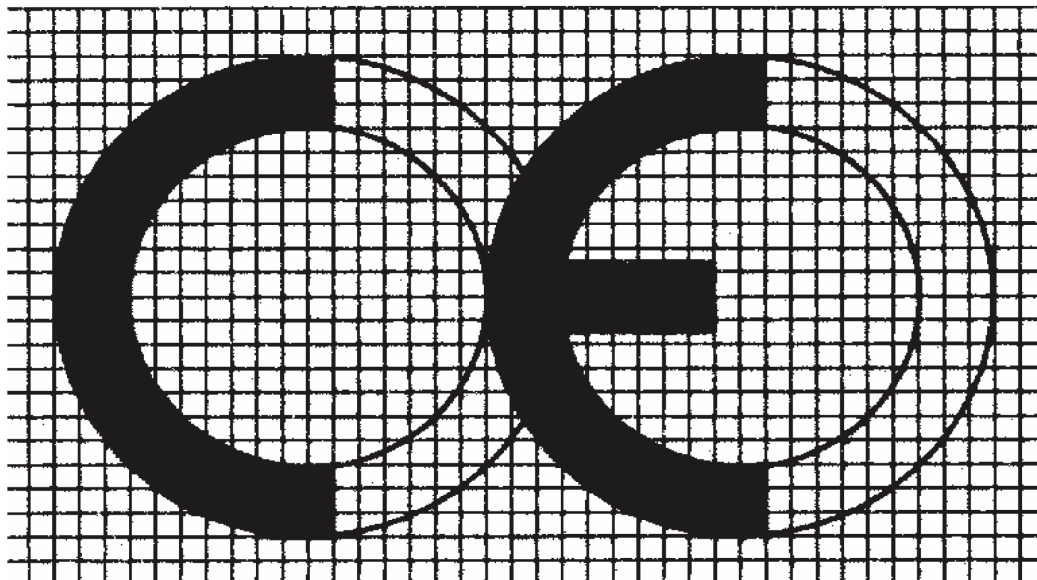
Enako velja za informacije, ki so na voljo v drugih delih sveta v okviru obstoječih programov za določanje posebnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano izdelkov, s katerimi trgujejo gospodarski partnerji Evropske unije.

3. Datum začetka veljavnosti zahteve mora upoštevati cikel ponovne zasnove izdelka.

PRILOGA III

Znak CE

(iz člena 5(2))

Znak CE mora biti visok najmanj 5 mm. Če je znak CE pomanjšan ali povečan, se morajo upoštevati razmerja iz zgornje umerjene risbe.

Znak CE se mora pritrditi na izdelek. Kjer to ni mogoče, mora biti znak CE pritrjen na embalažo in spremne dokumente.

PRILOGA IV

Notranji nadzor snovanja

(iz člena 8(2))

1. Ta priloga opisuje postopek, s katerim proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, ki izvaja obveznosti iz točke 2, zagotavlja in izjavlja, da izdelek izpolnjuje ustrezne zahteve iz zadevnega izvedbenega ukrepa. Izjava ES o skladnosti lahko pokriva enega ali več izdelkov in jo mora hraniti proizvajalec.
 2. Proizvajalec mora zbrati dosje tehnične dokumentacije, ki omogoča oceno skladnosti izdelka z zahtevami iz ustreznega izvedbenega ukrepa.

Dokumentacija mora vsebovati zlasti:
 - (a) splošni opis izdelka in njegove namembnosti;
 - (b) rezultate ustreznih okoljskih ocen, ki jih je izdelal proizvajalec, in/ali sklice na publikacije okoljskih ocen ali študijske primere, ki jih proizvajalec uporablja pri vrednotenju, dokumentiranju in določanju konstrukcijskih rešitev izdelka;
 - (c) ekološki profil, če ga zahteva izvedbeni ukrep;
 - (d) elemente specifikacije zasnove izdelka, povezane z vidiki okoljske zasnove izdelka;
 - (e) seznam ustreznih standardov iz člena 10, uporabljenih v celoti ali delno, in opis rešitev, sprejetih za izpolnjevanje zahtev ustreznega izvedbenega ukrepa, kadar niso bili uporabljeni standardi iz člena 10 ali kadar ti standardi ne pokrivajo v celoti zahtev iz ustreznega izvedbenega ukrepa;
 - (f) izvod informacij o okoljskih vidikih zasnove izdelka, ki se zagotovi v skladu z zahtevami iz dela 2 Priloge I, in
 - (g) rezultate opravljenih meritev v skladu z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, vključno s podrobnostmi o skladnosti teh meritev z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, ki jih določa veljaven izvedbeni ukrep.
 3. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovi proizvodnjo izdelka v skladu s specifikacijami zasnove iz točke 2 in z zahtevami ukrepa, ki se zanj uporablja.
-

PRILOGA V

Sistem upravljanja za ocenjevanje skladnosti

(iz člena 8(2))

1. Ta priloga opisuje postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti iz točke 2, zagotavlja in izjavlja, da izdelek izpolnjuje ustrezne zahteve iz zadevnega izvedbenega ukrepa. Izjava ES o skladnosti lahko pokriva enega ali več izdelkov in jo mora hraniti proizvajalec.
2. Sistem upravljanja se lahko uporabi za oceno skladnosti izdelka, če proizvajalec izvaja okoljske elemente, opredeljene v točki 3.
3. Okoljski elementi sistema upravljanja
Ta del opredeljuje elemente sistema upravljanja in postopke, s katerimi lahko proizvajalec pokaže, da je izdelek v skladu z zahtevami iz zadevnega izvedbenega ukrepa.
- 3.1 Politika okoljske učinkovitosti izdelka

Proizvajalec mora biti sposoben prikazati skladnost z zahtevami iz zadevnega izvedbenega ukrepa. Proizvajalec mora biti tudi sposoben zagotoviti okvir za določanje in spreminjanje ciljev okoljske učinkovitosti izdelka in kazalcev glede izboljšanja skupne okoljske učinkovitosti izdelka.

Vsi ukrepi, ki jih proizvajalec sprejme zaradi izboljšanja skupne okoljske učinkovitosti in vzpostavitve ekološkega profila izdelka, če to zahteva izvedbeni ukrep, z zasnovo in izdelavo, morajo biti dokumentirani sistematično in urejeno v obliki pisnih postopkov in navodil.

Ti postopki in navodila morajo še zlasti vsebovati ustrezen opis:

- (a) seznama dokumentov, ki mora biti sestavljen tako, da izraža skladnost izdelka, in mora biti po potrebi dostopen;
 - (b) ciljev in kazalcev okoljske učinkovitosti izdelka ter organizacijske strukture, odgovornosti, pristojnosti uprave in razporeditve virov v zvezi z njihovo uporabo in vzdrževanjem;
 - (c) preverjanj in preizkusov, ki se izvajajo po izdelavi, s katerimi se preveri učinkovitost izdelka v primerjavi s kazalci okoljske učinkovitosti;
 - (d) postopkov za nadzor zahtevane dokumentacije in zagotavljanje njenega rednega posodabljanja in
 - (e) metode za preverjanje izvajanja in učinkovitosti okoljskih elementov sistema upravljanja.
- 3.2 Načrtovanje
Proizvajalec mora vzpostaviti in vzdrževati:
 - (a) postopke za določitev ekološkega profila izdelka;
 - (b) cilje in kazalce okoljske učinkovitosti izdelka, ki upoštevajo tehnološke možnosti ob upoštevanju tehničnih in ekonomskih zahtev, in
 - (c) program za doseganje teh ciljev.
 - 3.3 Izvedba in dokumentacija

3.3.1 V dokumentaciji o sistemu upravljanja se mora zlasti upoštevati naslednje:

- (a) opredeliti in dokumentirati se morajo odgovornosti in pooblastila, da se zagotovi visoka okoljska učinkovitost izdelka, in poročanje o njegovem delovanju zaradi pregleda in izboljšav;
- (b) določiti se morajo dokumenti, ki navajajo uporabljene postopke in tehnike za nadzor in preverjanje snovanja ter sistematične ukrepe, ki se uporabljajo pri snovanju izdelka, in
- (c) proizvajalec mora vzpostaviti in vzdrževati informacije, ki opisujejo ključne okoljske elemente sistema upravljanja in postopke za nadzor vseh potrebnih dokumentov.

3.3.2 Dokumentacija, ki zadeva izdelek, mora vsebovati zlasti:

- (a) splošni opis izdelka in njegovo namembnost;
- (b) rezultate ustreznih okoljskih ocen, ki jih je izvedel proizvajalec, in/ali sklice na publikacije okoljskih ocen ali študijske primere, ki jih proizvajalec uporablja pri vrednotenju, dokumentiranju in določanju konstrukcijskih rešitev izdelka;
- (c) ekološki profil, če ga zahteva izvedbeni ukrep;
- (d) dokumente, ki opisujejo rezultate opravljenih meritev skladno z zahtevami za okoljsko primerno zasnovano, vključno s podrobnostmi o skladnosti teh meritev z zahtevami za okoljsko primerno zasnovano, ki jih določa veljavni izvedbeni ukrep;
- (e) proizvajalec mora vzpostaviti specifikacije, ki navajajo zlasti uporabljene standarde; kadar niso bili uporabljeni standardi iz člena 10 ali kadar ti dokumenti ne pokrivajo v celoti zahtev iz ustreznega izvedbenega ukrepa, pa navajajo sredstva, uporabljena za zagotovitev skladnosti, in
- (f) izvod informacij o okoljskih vidikih zasnove izdelka, ki se zagotovi v skladu z zahtevami iz dela 2 Priloge I.

3.4 Preverjanje in odprava pomanjkljivosti

3.4.1 Proizvajalec mora:

- (a) sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovi proizvodnjo izdelka v skladu s specifikacijami zasnove in z zahtevami ustreznega izvedbenega ukrepa;
 - (b) vzpostaviti in vzdrževati postopke za preverjanje in reševanje neskladnosti ter vnesti spremembe, ki izhajajo iz postopkov za odpravo pomanjkljivosti, v dokumentirane postopke, in
 - (c) najmanj enkrat na tri leta opraviti popolno notranjo presojo okoljskih elementov sistema za upravljanje.
-

PRILOGA VI

Izjava ES o skladnosti

(iz člena 5(3))

Izjava ES o skladnosti mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika;
 2. opis modela, ki zadošča za nedvoumno prepoznavanje;
 3. po potrebi sklicevanja na uporabljene harmonizirane standarde;
 4. po potrebi druge uporabljene tehnične standarde in specifikacije;
 5. po potrebi sklic na drugo uporabljeno zakonodajo Skupnosti, ki določa označevanje z znakom CE, in
 6. ime in podpis osebe, ki je pooblaščen, da zaveže proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.
-

PRILOGA VII

Vsebina izvedbenih ukrepov

(iz člena 15(8))

Izvedbeni ukrep mora določati zlasti naslednje:

1. natančno opredelitev vrst izdelkov, za katere velja;
2. zahtevo(-e) za okoljsko primerno zasnovo omenjenih izdelkov, datum(-e) izvedbe, postopne ali prehodne ukrepe ali obdobja:
 - (a) v primeru splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovo ustrezne faze in vidike iz oddelkov 1.1 in 1.2 Priloge I, ki jih spremljajo primeri parametrov med navedenimi iz oddelka 1.3 Priloge I kot vodilo pri vrednotenju izboljšav v zvezi z ugotovljenimi okoljskimi vidiki;
 - (b) stopnjo(-e) zahteve(-ih) zahteve(-) za okoljsko primerno zasnovo;
3. parametre okoljsko primerne zasnove iz dela 1 Priloge I, glede katerih niso potrebne nikakršne zahteve po okoljsko primerni zasnovi;
4. zahteve za namestitvev izdelka, kadar ima to neposredni pomen za obravnavano okoljsko učinkovitost;
5. merilne standarde in/ali merilne metode, ki jih je treba uporabiti; kadar so na voljo, se morajo uporabiti harmonizirani standardi, katerih sklicne številke so objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*;
6. podrobnosti za oceno skladnosti po Sklepu 93/465/EGS:
 - (a) kadar se uporabljeni modul(-i) razlikuje(-jo) od modula A, dejavnike, ki so privedli do izbire določenega postopka;
 - (b) po potrebi merila za odobritev in/ali certificiranje tretjih strani;če so za isti izdelek v drugih CE zahtevah določeni drugi moduli, mora za obravnavano zahtevo veljati modul iz izvedbenega ukrepa;
7. zahteve o informacijah, ki jih morajo proizvajalci zlasti navesti v tehnični dokumentaciji, kar olajša preverjanje skladnosti izdelka z izvedbenimi ukrepi;
8. trajanje prehodnega obdobja, v katerem morajo države članice dovoliti dajanje na trg in/ali v uporabo izdelkov, ki ustrezajo veljavnim predpisom na ozemlju svoje države na dan, ko je bil sprejet izvedbeni ukrep;
9. datum za ovrednotenje in morebitno spremembo izvedbenega ukrepa ob upoštevanju hitrosti tehnološkega napredka.

PRILOGA VIII

Samoreguliranje

(iz člena 17)

Poleg osnovnih pravnih zahtev, da morajo biti pobude za samoreguliranje skladne z vsemi določbami Pogodbe (zlasti z določbami, ki se nanašajo na notranji trg in konkurenco) in mednarodnimi obveznostmi Skupnosti, vključno z večstranskimi pravili trgovanja, se lahko uporabi tudi naslednji nezaključen seznam meril za ugotavljanje ustreznosti pobud za samoreguliranje kot alternative izvedbenim ukrepom v okviru te direktive:

1. Odprtost sodelovanja

Pri pobudah za samoreguliranje morajo sodelovati operaterji iz tretjih držav, in sicer tako v fazi priprave kot izvedbe.

2. Dodana vrednost

Pobude za samoreguliranje morajo omogočiti dodano vrednost (večjo, kot je običajna) v obliki boljše splošne okoljske učinkovitosti izdelka.

3. Zastopanost

Industrija in njena združenja, ki sodelujejo pri samoreguliranju, morajo predstavljati veliko večino ustreznega gospodarskega sektorja z nekaj možnimi izjemami. Pozornost je treba nameniti spoštovanju pravil o konkurenci.

4. Opredeljeni in zastavljeni cilji

Cilji, ki so jih določile zainteresirane strani, morajo biti jasno določeni in nedvoumni, začenši z natančno opredeljenim izhodiščem. Če pobude za samoreguliranje temeljijo na dolgoročnem vidiku, je treba vključiti vmesne cilje. Zagotovljen mora biti nadzor nad skladnostjo glavnih ciljev in vmesnih ciljev in sicer na cenovno sprejemljiv in verodostojen način z uporabo jasnih in zanesljivih kazalcev. Razvoj teh kazalcev morajo pospešiti podatki o raziskavah ter znanstveni in tehnološki podatki.

5. Sodelovanje civilne družbe

Za zagotavljanje preglednosti morajo biti pobude za samoreguliranje objavljene, vključno z objavo na spletnih straneh in prek drugih elektronskih sredstev za širjenje informacij.

Enako mora veljati za vmesna in končna poročila o spremljanju. Zainteresirane strani, ki vključujejo države članice, industrijo, okoljske nevladne organizacije in združenja potrošnikov, se mora povabiti, da izrazijo svoje stališče glede pobud za samoreguliranje.

6. Spremljanje in poročanje

Pobude za samoreguliranje morajo vsebovati dobro zasnovan sistem spremljanja z jasno določenimi odgovornostmi za industrijo in neodvisne inšpektorje. Službe Komisije v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi, vključenimi v pobudo za samoreguliranje, se mora povabiti, da spremljajo izpolnjevanje ciljev.

Načrt spremljanja in poročanja mora biti podroben, pregleden in objektivni. Službe Komisije s pomočjo odbora iz člena 19(1) ugotavljajo, ali so bili doseženi cilji prostovoljnega sporazuma ali drugih ukrepov za samoreguliranje.

7. Stroškovna učinkovitost uporabe pobud za samoreguliranje

Stroški uporabe pobud za samoreguliranje, zlasti kar se tiče spremljanja, ne smejo povzročiti nesorazmernega upravnega bremena v primerjavi s svojimi cilji in drugimi razpoložljivimi instrumenti ukrepanja.

8. Trajnost

Pobude za samoreguliranje morajo ustrezati ciljem ukrepov iz te direktive, vključno z integriranim pristopom, ter morajo biti skladne z ekonomskimi in družbenimi dimenzijami trajnostnega razvoja. Vključeno mora biti varovanje interesov potrošnikov glede zdravja, kakovosti življenja in ekonomskih interesov.

9. Združljivost pobud

Pobude za samoreguliranje ne bodo prinesle pričakovanih rezultatov, če drugi dejavniki in pobude, kot so pritisk trga, davki in nacionalna zakonodaja, pošiljajo nasprotujoče si signale sodelujočim v pobudi za samoreguliranje. V tem oziru je bistvena skladnost ukrepov, ki jo je treba upoštevati pri ocenjevanju učinkovitosti pobude.

PRILOGA IX**DEL A****Razveljavljena direktiva in seznam njenih naknadnih sprememb**

(iz člena 24)

Direktiva 2005/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 191, 22.7.2005, str. 29)

Direktiva 2008/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 81, 20.3.2008, str. 48)

Samo člen 1

DEL B**Seznam rokov za prenos v nacionalno zakonodajo**

(iz člena 24)

Direktiva	Rok za prenos
2005/32/ES	11. avgust 2007
2008/28/ES	—

PRILOGA X

Korelacijska Tabela

Direktiva 2005/32/ES	Ta direktiva
Členi 1 do 20	Členi 1 do 20
Člen 21	—
Člen 22	—
Člen 23	Člen 21
Člen 24	Člen 22
Člen 25	—
—	Člen 23
—	Člen 24
Člen 26	Člen 25
Člen 27	Člen 26
Priloge I do VIII	Priloge I do VIII
—	Priloga IX
—	Priloga X